

magazín

2015/2016

pleas

VÍNO JAKO VÁŠEŇ

rozhovor
s Vladimírem
Železným

strana 25

VÍTE

odkud
cestují nitě?

strana 20

BOUDOIR

krása každé
ženy ožije

FOCENÍ

kvalitní
české
prádlo

pleas

OBSAH

EDITORIAL 3

AKTUALITY 4-5

Jak se nakupuje prádlo v noci
Získali jsme prestižní ocenění
Veletrh STYL a nová kolekce jaro-léto 2016
Proč kamiony Pleas získaly novou tvář

6

FENOMÉN 6-9
Fotky boudoir. Snímky, které si zaslouží mít každá žena

OSOBNOST 10-11
Exkluzivní rozhovor s Janou Fischerovou

POD POKLIČKOU 12-14
Jak se šije prádlo v moderní době

FOTOREPORTÁŽ 15
Kalendář měl úspěch. Nachystali jsme nový

ZBLÍZKA 16-17
Zajímavosti přímo z firmy

OSOBNOST PLEASU 18-19

Ivan Snižek. Nezapomenutelný generální ředitel

POD POKLIČKOU 20-21

Oddělení nákupu řeší i trable s bouřkou na moři

ZAOSTŘENO 22-23

Intercolor. V hlavní roli tisk

15

20

SLOVNÍČEK 24
Na pomoc všem (ne)znalcům prádla

DOBROTY 25
Rozhovor s Vladimírem Železným

VOLNÝ ČAS 26
Cyklovýlety kolem Havlíčkova Brodu

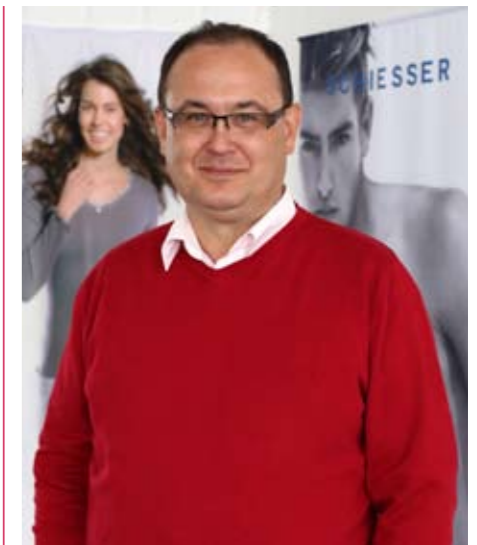
ZÁBAVA 27
Vyzkoušejte svůj postřeh i paměť

26

5

MILÍ ČTENÁŘI,

náš časopis má i tentokrát krásná hlavní témata. Lidi, které obdivuji pro jejich odvahu i vlastnosti, a také krásu skrytou ve fotografiích.

Pamatuji si dobu kuponové privatizace, kdy jsem se jako vysokoškolák těšil na tu velkou kuponovou ruletu. O to víc musím obdivovat lidi, kteří nepodlehli „kouzlu“ rychlého získání peněz, ale zachovali si chladnou hlavu, zdravý selský rozum a mysleli hlavně na budoucnost, ne svou, ale budoucnost firmy a lidí kolem ní. Dnes už můžeme s odstupem času hodnotit. Vzpomeňme na ty stovky firem, které zanikly několik let po kuponové privatizaci. To, že jsme zde, znamená, že rozhodnutí v minulosti bylo správné.

Krásu skrytou ve fotografiích vám ukazujeme ve dvou článcích. Na budoárových fotografiích se projeví krása každé ženy. A nám se jich líbilo tolik, že pro veletrh Styl 2016 v únoru budou tyto snímky tvořit kompletní výzdobu na expozici. A při přípravě kalendáře na rok 2016 si říkáte, jaká je škoda, že rok nemá o dva až tři měsíce více – vždyť ty fotografie jsou úžasné!

Prostřednictvím dalších odborných témat vás stále chceme seznamovat s naší firmou a malinko i vzdělávat. Ukazovat pestrost i náročnost konfekčního oddělení. Stejně tak komplikovanost a různorodost oddělení nákupu při shánění a zajišťování všech materiálů, ze kterých připravujeme to nejlepší pro vás.

Závěrem jsme si připravili rozhovor o víně jako příjemnou tečku nakonec. Víte, jaká je to pohoda se sklenkou červeného u krbu v naší pánské noční košili? Vyzkoušejte...

Přeji vám příjemné čtení

Ing. Petr Nobst
člen představenstva,
finanční ředitel PLEAS a. s.

LATE NIGHT SHOPPING V PRODEJNÁCH PLEAS

Lidé, nespěte. Nakupujte v noci prádlo. I tak by se s nadsázkou mohla jmenovat mimořádná a úspěšná prodejní akce v outletových prodejnách společnosti Pleas. Proběhla pod názvem Late Night Shopping a zákazníci si ji užili na několika místech republiky. V červnu roku 2015 se originální prodejní akce konala v Polné a v Havlíčkově Brodě, na konci srpna pak v partnerské prodejně v Chotěboři. Zavíralo se až v jedenáct večer, a tak zákazníci získali skvělou příležitost probírat se nabídkou za výhodné ceny v hodinách, které obvykle nakupování prádla nepatří. Za svůj nákup každý zákazník získal slevu, která dosahovala až 50% z ceny nákupu. Dalším bonusem byl malý dárek v podobě reklamního předmětu Pleas a noční občerstvení. Věříme, že akce Late Night Shopping naše zákazníky potěšila a budou se k nám i nadále rádi vracet. ☘

TRADIČNÍ KVALITA I STYL

V srpnu proběhl veletrh STYL, na kterém byla odběratelům i zákazníkům představena nová kolekce jaro/léto 2016.

Kolekce nočního prádla pro ženy a muže se těšila velkému zájmu všech návštěvníků. Návrhářům se v této kolekci podařilo zdařile propojit propracovaná stříhová řešení a vybrané materiály. Výsledkem je velmi povedená kolekce nočního prádla, která uspokojí zákazníky v České a Slovenské republice. Nejvyšší kvalita však zůstává samozřejmostí. S velkou radostí značka představila také novinku v podobě dámského krátkého overalu na spaní. Jednoduchý, lichotivý a pohodlný střih se hodí na všechny křivky, škoda ho nemít v šatníku...

A v čem spočívá každoroční úspěch značky Pleas? Především v tom, že od první do poslední nitky je produkt značky Pleas český. Nenakupuje totiž materiály v zahraničí, vše se vyrábí „pod jednou

PLEAS JE EXCELENTNÍ A MÁ NA TO CERTIFIKÁT

Důležitá respektovaná ocenění se neudělují náhodou. Jsou výsledkem dlouhodobého úsilí a pro ocenění CZECH Stability Award 2015, které uděluje společnost Bisnode, to platí dvojnásob. Pleas navíc dosáhl vůbec nejvyššího možného stupně „AAA“ – Excelentní.

Je nač být pyšný. Tento stupeň totiž znamená, že firma Pleas a. s. je stabilní společností, která se může chlubit vysokou pravděpodobností spolehlivého plnění závazků v obchodním styku i návratnosti investic, nízkým úvěrovým rizikem a minimálním rizikem úpadku. Získáním tohoto certifikátu jsme se zařadili mezi nejstabilnější společnosti v České republice. ☘

střechou“. Ve výrobním závodě na Vysočině se materiály odborně pletou, barví, z nich se následně šije tolik oblíbený sortiment. A na vše dohlíží kontrola kvality a jakosti... Díky tomu například české pyžamo vydrží oproti jeho asijskému kolegovi roky. Jeho výroba je možná dražší, zato sledovanější a pečlivější. Navíc je ekologická stopa takového výrobku nižší, než když za svým nositelem musí přeletět půl světa. Na to myslíte, až vyrazíte nakupovat. České výrobky procházejí také kontrolou nezávadnosti, jsou tedy vhodné i pro nejcitlivější dětskou i dospělou pokožku. Na to dohlíží specializovaná laboratoř, která pečlivě střeží všechny nezbytné parametry.

Počet objednávek na veletrhu každoročně roste. Děkujeme a už teď se těšíme na další ročník. ☘

PŘEVLEČENÉ KAMIONY

Naše kamiony se vydávají na cestu za zákazníky v novém. Proč získaly nový vzhled a vypadají právě takto?

Uvažovali jsme: Proč jsou ve většině reklam na spodní prádlo pouze ženy? Vždyť pánové dbají na své pohodlí mnohem více!

Naše firma si zakládá na tom, že vyrábí pouze z nejkvalitnějších materiálů. Používá jen prvotřídní a nezávadné barvy a klade velký důraz na kontrolu a kvalitu provedení. Zkrátka děláme opravdu všechno pro to, abyste se v našem prádle

cítili co nejlépe. A nejlépe je, když prádlo necítíte vůbec.

Jenže známé heslo našich babiček: „Parádo, trp!“, nekluje po světě pro nic za nic. Ženy na sebe v touze vypadat co nejlépe občas natáhnou i něco, co až tak pohodlné není. Známe to všechny: stahovací prádlo, šatičky, které se musí neustále kontrolovat, nádherný korzet, ve kterém se špatně dýchá a botky, které

rozhodně nejsou vhodné na dobíhání autobusu. Pánové to ale mají trochu jinak. Sotva je něco škrtí, tlačí nebo svírá – hned mají problém. Jak není prádlo pohodlné, je mužům celkem k ničemu, i kdyby bylo od luxusní drahé značky. Co je tedy nejdůležitější? Když prádlo prostě sedne!

A to je přesně důvod, proč dostaly naše kamiony právě tento nový vzhled. ☘

Předchozí vzhled kamionů

Noční košile se špagetovými ramínky

485 Kč

BUDOÁROVÉ FOTOGRAFIE

ZACHYTÍ VAŠI SKUTEČNOU KRÁSU NAVŽDY

Sexy, smyslné, ale elegantní a dodávající sebevědomí. Přesně takové jsou fotografie, které jsou právě teď trendy. Můžete si je nechat udělat sama pro sebe nebo jako luxusní dárek pro přítele. V každém případě byste do takového dobrodružství jít měla. Proč? Díky objektivu fotografa zjistíte, jak nádhernou ženou jste!

Fotí celý svět. Vše. Jídlem počínaje přes psí miláčky ke stromům, stojanům v obchodě. I vy možná sdílíte se svými přáteli selfička na sociálních sítích, jenže těm už odzvonilo. Pokud chcete svého partnera opravdu potěšit, neposílejte mu v době porady žhavé fotografie. Naopak si pro něj přichystejte překvapení v podobě budoárové fotografie, kterou mu dáte u příležitosti výročí. Neuvěříte, jak moc vám tento styl fotografie zalichotí. Navíc fotografie tohoto typu mají zachytit nikoli akci, ale styl ženy. Její sexy vnitřní já.

Důvody, proč si takové fotografie pořídit? Jakýkoli významný životní milník, který stojí za to zachytit. Nejde o žádnou novinku. Fotografie tohoto typu vzrušovaly svět od dvacátých let minulého století a tehdejší upjaté paničky se nechávaly fotografovat v erotických pózách, luxusním prádle – pro svou potřebu, jako dárek pro manžela. Bylo trendem během večírku zmínit, že žena sezení absolvovala a fotografie má, a rázem se stala středem zájmu. Proč? Nahota byla ve dvacátých letech téměř ilegální záležitostí,

takže ono šimrání a přemýšlení nejen o necudnosti, ale také o pohybování se na hraně zákona vzrušovalo muže, ženy i aktérky fotografování. Faktem je, že jeden z průkopníků budoárové fotografie, umělec Albert Arthur Allen, si díky svému zaměření poseděl nějakou dobu ve vězení. Vždy ale vyšel vítězně a ve svém tažení za ženskou krásou vždy pokračoval.

Jak vznikl samotný název: Pochází z francouzského slovního spojení „boudoir chambre“, což je v překladu oblékárna, šatna. Tedy místo, kde je žena většinou sama sebou, bez nánosů stínů, oblečení atd. Nahota tedy podle výše uvedeného není primárním cílem budoárové fotografie, může být ovšem její součástí. Pokud k ženě neodmyslitelně patří. Nahota jako taková ovšem dráždí zcela jiné smysly než mírné zakrytí jistých partií krajkou. Díky němu vzniká obrovský prostor pro fantazii, kterého je škoda nevyužít. To věděli již první fotografové tohoto stylu, proto na jejich fotografiích nahotu příliš nehledejte. Spíš podpatky, korzety a krajky. Zkrátka jedinečné ženské zbraně.

Od teorie pojďme ale zpět k historii: Ve stejné době, kde se stával populárním A. A. Allen, se prosazoval také Cecil Beaton. Fotograf, který se asi nejvíc proslavil pozdějšími fotografiemi Marilyn Monroe. Jak přiznával, při její stylizaci čerpal právě z budoárových fotografií a jejich uměleckého záměru. Proto na každém jeho snímku hvězda vypadá svůdně, sexy, ale zároveň nevině. Dokonce na světlo světa z jeho pozůstalosti unikly i fotografie, které byly foceny jen pro potřebu Marilyn Monroe a možná amerického prezidenta Kennedyho. Kdo ví...

Jak vlastně budoárové fotografie a nápad na jejich tvorbu vznikl? Umělci se rozhodli, že je namístě zachytit na celuloid dokonalou ženskou krásu v té nejněžnější podobě. Fotografie se měly stát (a právem se staly) oslavou ženské krásy. Fotografové chtěli ukázat uměleckou stránku ztvárnění ženy... Bohužel, jejich snaha na nějakou dobu upadla v zapomnění, fotografie se stávaly spíše syrovým dokumentem, ovšem návrat k tomuto stylu fotografování se na přelomu století stal velkým comebackem

SNÍMKY, KTERÉ JSOU NEJVÍC TRENDY

Možná si myslíte, že se vás téma budoárových fotografií netýká, ale není tomu tak. I nevěsty, které se nechávají nafotit odvážně s podvazky, mají vlastně doma ve fotoalbumu budoárový snímek, který odhaluje jejich ženskost. Právě proto si nevěsty dávají tolik záležitostí na výběru spodního prádla – protože zachyceno během samotného focení může být mnohem víc, než původně zamýšlely.

a zasloužily se o něj i umělkyně jako Dita Von Teese a další pin-up girls.

Za socialismu byly podobné fotografie v České republice považovány represivními složkami za pornografii, takže se jejich tvorbě nikdo nevěnoval. Případně se fotilo raději rovnou nejsyrovější porno, které šlo lépe na odbyt. Jedním z mála fotografů, kteří nedbali na represe, byl fotograf Jan Saudek, který svými díly dokázal celému světu, jak krásnou může být žena jakékoli konfekční velikosti.

Pokud byste se o budoárovou fotografii zajímala více a chtěla třeba podobné snímky ve své fotogalerii mít, pak by vám při čerpání inspirace neměla uniknout tvorba Stevena Meisela. Díky časopisu Vogue se jeho snímky staly světově proslulými, práce s ním byla ctí pro modelky z celého světa. Svými díly dokázal světu, že i modelky XXL mohou být sexy, což je příznivým trendem a zjištěním pro většinu ženské populace. Budoárové fotografie v jeho provedení jsou velice glamour, emočně nabitě a po fotografiích v technickém provedení, které byly trendem v osmdesátých letech, se okamžitě staly hitem mezi editory luxusních módních titulů.

Mezi další umělce, kteří se budoárové fotografii věnují či věnovali, patří P. Horst, Olivia De Berardinis, Andre de Dienes a další. Všichni se shodují na tom, že příprava a realizace fotografie, která má vyzdvihnout ženskost v její nejdokonalejší podobě, je složitější než cokoli jiného. Hranice mezi budoárovou fotografií a pornografií může být totiž v některých případech velice tenká. Proto je třeba varovat i klientky, které by si chtěly podobné smyslné fotografie pořídit, aby si vybíraly opravdu jen ty z nejlepších fotografů.

Pokud vás láká podobné focení, připravte se na celodenní záležitost, která by měla být spojena

Domácí šaty s krátkými rukávy
505 Kč

Krajková košilka
259 Kč

Domácí
¾ kalhoty
329 Kč

Krajková košilka
259 Kč

domácí dlouhé
kalhoty
430 Kč

s líčením, fotografováním, stylizací. Počítejte také s tím, že některé fotografie mohou být „v mlžném oparu“, jiné naopak zaostřené. Profesionál si na vás vyhradí dostatek času, bude pečlivě sledovat vaše gesta, mrkání, pohyb hlavou. Nechte ho, aby objevoval vaše skryté já, jinak se nedostanete k výsledku, který by byl optimální a pravdivý.

Pokud stále ještě nejste přesvědčená, měla byste vzít v potaz další důvod, proč si takové fotografie pořídit. Pokud je nechcete jako dárek pro přítele, měla byste si je nechat vyrobit sama pro sebe. Proto, aby vám jednou připomínaly významné okamžiky vašeho života, abyste díky nim měla zachycené životní momenty, které vás nejvíc oslovily. Budoárové fotografie si velmi často nechávají dělat těhotné ženy právě proto, aby předvedly svou ženskost s bříškem.

Závěrem: Proč budoárové fotografie milují muži? Nikoli proto, že jsou odhalující, ale proto, že umožňují nahlédnout na ženu ze zcela jiného úhlu pohledu. Najednou ji nevidí jako partnerku, matku, ale jako smyslnou modelku, která nemá starosti s nákupem či vyzvedáváním dětí ze školky. S trochou nadsázky se dá říci, že budoárové fotografie přesně ukazují, do jaké ženy se zamilovali a z jakého důvodu. ☞

BOUDOIR FOTO NA VLASTNÍ KŮŽI

Vyzkoušely jsme si s kolegyněmi Boudoir focení. Prožily jsme jeden kouzelný den v ateliéru, který ze všeho nejvíc připomínal francouzský byt uprostřed Paříže. Jako by se právě zabouchly dveře za Coco Chanel. Přesně tak to vypadalo, když jsme se v ateliéru v pražských Modřanech poprvé ocitly. Čekal na nás kromě profesionální fotografky Martiny Vlasákové tým „Lucinek“. Slečny kadeřnice a vizážistka. Asi každý, kromě profesionálních modelek, se před takovou akcí cítí trochu nervózní. I my jsme byly. Některá víc a některá méně. Jak ale den ubíhal, nervozity ubývalo a nevšední zážitek jsme si krásně užily. Donesené oblečení z Pleasu se mísilo se zdejší garderobou, hrála pohodová tlumená hudba a povídání, zkoušení a tvoření nebralo konce. A výsledek najdete v téhle reportáži.

EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR S POSLANKYŇÍ A ZASTUPITELKOU JANOU FISCHEROVOU

POZITIVNĚ A S ÚSMĚVEM

Sympatická a příjemná dáma Ing. Jana Fischerová je s Pleasem spjata víc, než by se mohlo zdát. Prozradila, do kterého oddělení ji před lety zavála studentská brigáda a proč s kamarádkou získaly přezdívku „děvčata Please“. Nakonec se podělila také o svůj recept na šťastný a spokojený život. Není načase se inspirovat?

V Havlíčkově Brodě jste vyrůstala, máte nějaké vzpomínky na výrobky Pleas z mládí?

Ano, v Havlíčkově Brodě jsem se narodila, od svého dětství dokonce bydlím nedaleko Pleasu. Takže jsem s ním provázaná. Navíc mám na výrobky z Pleasu několik vzpomínek. Například jako malá jsem chodila kolem celého areálu tohoto podniku a sledovala dění „za plotem“. Zároveň jsem vždy ráda sportovala a nosila trička vyrobená právě v Pleasu. Pamatuji si, že některé z mých kamarádek ze střední školy byly modelky, které předváděly módní novinky vyrobené právě tam. Během letních prázdnin mého středoškolského studia jsme s kamarádkou sehnaly brigádu v Pleasu, byly jsme v oddělení modelárny, kde jsme vytvářely vzorníky z látek, vážily balíky látek a byly jsme moc spokojené. Také mám z mládí fotografie, na které jsem v teplákové bundě značky Pleas. To jsem byla jako sedmnáctiletá na tábornické škole. Vzpomínám, že mně a kamarádce tehdy říkali „děvčata Please“ (plís). Byla jsem na to moc hrdá. A vlastně jsem dodneška. Je škoda, že takový pocit sounáležitosti se obecně ze společnosti vytrácí...

Studovala jste na ČVUT v Praze, zavítáte někdy na svou alma mater?

Jsem absolventkou Fakulty stavební Praha, naposledy jsem se tam byla podívat vloni, když bylo setkání bývalých i současných studentů – doktorandů z katedry dřevěných a ocelových konstrukcí. Pravidelně se setkáváme „tři blondýny“ – spolužačky, které jsme bydlely na koleji společně v jednom pokoji po celou dobu studia. Kromě toho jsem také absolventkou SPŠ stavební Akademie Stanislava Bechyně v Havlíčkově Brodě, kde učival už i můj tatínek. Po svých studiích v Praze jsem se vrátila na tuto školu také jako učitelka odborných předmětů, kdy jsem dovedla k maturitě dvě třídy. Moc ráda na to vzpomínám.

V současnosti působím na této škole ve školské radě a stále jí moc fandím.

Stále se věnujete oddávání nových manželských párů – co vás na těchto událostech baví nejvíce?

Jsem doposud členkou Zastupitelstva města Havlíčkova Brodu (od roku 1994). Nepracuji v žádném výboru, ale ponechala jsem si možnost nosit takzvaný závažný státní znak, který mě opravňuje vykonávat svatební obřady. Je to pro mě moc milá událost. Se snoubenci si ráda podle možností dávám schůzku předem, abychom se navzájem poznali a moje řeč byla poté „šitá na míru“. Některé svatby jsou velmi emotivní, někdo chce oddat například jen za účasti svědků, jiní se ani nemohou vejít do obřadní síně, poslední dobou jsou oblíbené svatby venku v přírodě. Zažila jsem i svatbu, kdy se ženich vsadil, že své ano řekne až po určité odmlce, nakonec měl tedy štěstí, že jsem ten obřad neukončila dřív. (úsměv) Svatby, to jsou příběhy lidí, slavnostní nálada, hudební doprovod. Je pro mě ctí být u tak významných životních okamžiků, sdílet je i zpozždálí. Jsou to příjemné okamžiky, které prožívám se snoubenci a svatebními hosty.

Jak si od náročných práce poslankyně odpočínáte, jak relaxujete?

Velmi ráda chodívám do přírody, věnuji se cyklistice, to se mi nejlíp „čistí hlava“. Pak mám i čtyřnohého přítele – našeho bigla, který mě (nás) vždy nadšeně vítá doma. Takže se musím hned po návratu domů věnovat jemu – a psi procházky jsou pro relax jako stvořené. Ve volných chvílích čtu, stále sportuji, s manželem jezdíváme na hory, v zimě lyžovat, v létě si užíváme pěší turistiku. Při práci na počítači relaxuji tím, že poslouchám hudbu. Děti už máme dospělé, ale jsem moc ráda, když se všichni sejdeme, i to je příjemný relax.

Jaký je podle vás recept na šťastný a spokojený život?

Každý z nás máme asi jiný recept, univerzální neexistuje, musíme ho celý život hledat. Já ovšem tvrdím, že úplný základ je starat se o své zdraví (ne všichni máme stejný výchozí bod). Pak je důležité vytvářet si dlouhodobou pohodu a perfektní zázemí doma. Snažím se veškeré dění a věci řešit s pozitivním pohledem na věc a s úsměvem – neužírat se zbytečností. Také mě velmi nabíjí náš pes Bobby a pravidelné procházky s ním. Snažím se věci řešit s nadhledem, pomáhat druhým ať už radou, nebo drobnými dárky. Jsem vnitřně přesvědčená, že nemůže být nic hezčího než udělat radost druhému člověku. ☺

ING. JANA FISCHEROVÁ, CSC. MEDAILONEK

Ing. Jana Fischerová, CSc., se narodila 20. srpna 1955 v Havlíčkově Brodě, kde také od května 2006 do srpna 2010 působila jako starostka města. Od roku 2000 je zastupitelkou v Zastupitelstvu Kraje Vysočina a je vedoucí české delegace CLRAE Rady Evropy. Dále od října 2013 až do současné doby pracuje na pozici poslankyně PSP ČR. Před politickou kariérou působila jako učitelka na SPŠ stavební v Havlíčkově Brodě. Je vdaná a má dvě děti.

Konfekce HB

JAK DLOUHO TRVÁ VYROBIT

PÁNSKÝ NÁTĚLNÍK	5:15 min, celkem 8 operací
PÁNSKÉ BOXERKY	8:20 min, celkem 16 operací
DÁMSKÁ NOČNÍ KOŠILE	10 min, celkem 15 operací
PYŽAMO	17:30 min, celkem 22 operací
DĚTSKÉ BODY	8:30 min, celkem 14 operací
ŽUPAN	43:42 min, celkem 27 operací
TEPLÁKY	13 min, celkem 12 operací

KOUZLO konfekce

Představujete si švadlenky jako ve filmech pro pamětníky, šlapající ve střevíčkách s písničkou na rtech? Svět výroby moderní konfekce je dnes úplně jinde. Nahlédli jsme do něho, abychom zjistili, že to nejdůležitější se nezměnilo. Je to pořád práce pro šikovné a neúnavné ženské ruce.

Přenést švadlenu z předválečného snímku Muži v offsidu do provozu konfekce v havlíčkovobrodském Pleasu, asi by překvapeně mrkala dlouhými řasami. „Moderní šicí stroje se příliš nepodobají ani těm, které dnes ženy znají od sebe z domova,“ vysvětluje Alena Petrová, vedoucí provozu konfekce a centrálního balení Havlíčkův Brod. „A zpívat si jsem švadlenu už taky pěkně dlouho neslyšela,“ dodává s nadsázkou Ivana Nováková, vedoucí provozu konfekce Pleasu v nedaleké Polné. „To spíš si děvčata k práci nasadí sluchátka s nějakou pěknou muzikou, aby jim to odsejvalo. Pak se na ně ale trochu bojíme znenadání promluvit, protože se vždycky hrozně leknou, takže je potřeba k nim přistupovat opatrně. Protože když se dnes u takového stroje, na kterém se šije, švadlena lekne, jde o ruce.“

Každopádně věta „jde o ruce“ klidně může být vyhlášena za heslo této reportáže. Ruce švadlenek – jejich obratnost a rychlost – totiž stále hrají hlavní roli, stroje nestroje. „Poznáme už poměrně

záhy při přijímání nové kolegyně, jestli se na práci v tak velkém provozu výroby konfekce vůbec hodí, a dokonce se velmi brzy ukáže i to, jaké typy operací vyhovují jejímu naturelu a bude v nich obratnější než v jiných,“ shrnuje Alena Petrová. „Stejně ale moderní doba klade před děvčata na dílně spoustu výzev. Už není možné, aby třeba celé roky dělaly jednu dvě operace, jak tomu bylo dřív. Každá ze švadlen umí operací vícero a je v provozu variabilně použitelná.“

Není švadlena jako švadlena

V Havlíčkově Brodě momentálně pracuje na 120 švadlenek a klasifikátorek, 17 baliček. V provozu v Polné je zaměstnanců konfekce 135, při výčtu nemůžeme zapomenout ani na mistry, mechaniky a trenérky. Právě ony mají v náplni práce vyzkoušet a zaškolit nové švadleny, které by o náročnou, avšak krásnou práci stály. „Mnohdy ale mají ženy, které sem přicházejí, představy dost rozdílné od reality,“ připouští Ivana Nováková. „Požadavky na výkon a kvalitu jsou totiž velmi vysoké. Pomocí speciálních tréninkových programů novým adeptkám v praxi ukážeme tempo šití, požadovanou kvalitu a v neposlední řadě je seznámíme i s průmyslovými šicími stroji.“

Stačí chvilka povídání s oběma sympatickými vedoucími konfekce Pleasu a vyklouzne velké zásadní téma. Šikovná švadlena – taková, která „sedne a ví a šije a umí“ – je dnes vzácná osoba. „Máme velký problém doplnit stavu o šikovné ženy a ten problém je dlouhodobý,“ připouští Alena Petrová. „Když už se objeví někdo zručný a kvalifikovaný, rozhodně to není člověk kolem dvaceti let. Mladých je strašně málo, vždyť přímo učební obor švadlena dnes už neexistuje na žádné střední škole. Poslední švadlena dostala výuční list už nejméně před deseti lety, což je strašná škoda a pro zaměstnavatele velký problém.“

Znovu by se dalo začít mluvit o rukách, nejlépe rovnou těch zlatých českých (a že se jich v konfekci, kterou procházíme, míhá tolik párů... u některých operací ani oči nevidí pod látku, co ruce dělají, a přesto je výsledek na milimetr přesný). Důležitá je ale také hlava otevřená a odhodlané srdce, zamilované do krásných kvalitních látek (které někdy pěkně zlobí, protože se krouží, některé kloužou, jiné zase lepí na sebe), pestrobarevných knoflíčků, kamínků, gumiček, mašliček apod. „Rozhodující je vůle a chuť se naučit šít. Umíme každou zručnou ženu, která šít opravdu chce, requalifikovat právě díky metodickým programům, o kterých už byla řeč.“ V Pleasu tak šijí bývalé prodavačky, skladnice, učitelky, mezi zahraničními pracovníci najdete i lékařky a další profese. Všechny se dávno přenesly přes složitý začátek plný nezdarů. „Nikomu nejde všechno hned. My to víme, a tak nikomu hlavu neutrhneme,“ konstatují vedoucí konfekcí svorně.

Ruční šití? Už ne

Hlavu totiž, když už je o ní znovu řeč, švadleny potřebují. „Jen se to zdá, že děláte stále jednu a tutéž

Alena Petrová, vedoucí konfekce HB

REPORTÁŽ Z PLEASU. JAK SE ŠIJE PRÁDLO DNES?

CO JSTE MOŽNÁ NEVĚDĚLI

- Švadlenka a operace, kterou bude dělat, to je tak trochu „chemie“ související s osobností. Moderní stroje jsou pekelně rychlé, někdo je vhodnější typ na kratší, jiný na delší šití.
- Každá operace má svoje úskalí, obecně se ale za složitě považuje šití pasů, práce s krajkou, klouzavé a jemnější materiály, operace na špičkových strojích Mauserlock (šijí většinou sportovní prádlo z funkčních materiálů) – a ještě by bylo možné doplnit desítky dalších tipů.

práci,“ vysvětluje Ivana Nováková. „Je to pravda a zároveň není. Švadlena musí stále přemýšlet nad tím, co šije, jak to šije, z čeho... Kontrolovat si kvalitu, dokázat přejít na jinou operaci, rychle se zorientovat a znovu podávat kvalitní výkon, materiály jsou stále náročnější... Je toho opravdu spousta, co je nezbytné zvládnout, a ani to nejde všechno vyjmenovat. Naše práce je určitě těžší než třeba před lety, všem moderním strojům navzdory. A to některé ty stroje vedou i šest sedm nití naráz a provádějí k tomu další operace.“

Zapomeňte na jehly s nití, které by se navlékaly ručně. Nenajdete ani ježaté jehelníčky. „Průmyslové šití vůbec není o jehle v ruce,“ zní informace z konfekce v Pleasu.

Konfekce v Pleasu šije desítky druhů výrobků, které si můžete prohlédnout na www.pleas.cz.

VZKAZ OD ŠVADLENEK

Až si přinesete domů nové prádlo, už z něj, prosíme, nikdy netrhejte přebaly. Nitky je potřeba přestříhnout, visačky také neodtrhávat – díru v úpletu nic nezachrání.

cz, všechno ve špičkové kvalitě. Výrobě vévodí pánské prádlo na denní nošení, pyžama, noční košile, župany, trička a nátělníky z funkčního materiálu, dětský sortiment. Stále častěji se objevují v nabídce zákazníkům i kousky na vrchní nošení pro volný čas – bundy, trička, tepláky. Výroba se samozřejmě liší podle druhu výrobku – některé kousky (například pánské nátělníky) jsou hotové v řádu několika minut a operací. Jiné vyžadují desítky minut i stovky operací (třeba župany s límečkem). A protože z oddělení stříhu nebo módních návrhářek přicházejí do konfekce mnohdy velké výzvy, technici i švadleny mají kromě běžné práce často také před sebou hledání řešení. Jen zkuste naplánovat sériovou výrobu trička, které má v souladu s moderními trendy „rozdrbané“ švy na líčové straně. „Ještě nikdy se ale nestalo, že bychom nepřišli, jak na to. Nápad a řešení se nakonec objeví.“

Na cestu k zákazníkům

Konfekce ovšem zdaleka nejsou jen švadlenky. Bez klasifikátorek, pečlivě hlídajících kvalitu každého kousku z rubu i lícni strany, kvalitu šití, kvalitu materiálu, rozměrové vady, tažnost, pružnost, případné skvrny a další parametry, by Pleas dávno neměl mezi zákazníky tak báječnou pověst. Jejich ostřížím zra-ku neuniknou ani drobnosti, které běžný uživatel určitě neodhalí. Pro Pleas a jeho kvalitařky už ovšem na první třídu nestačí a podle toho, o jaký problém jde, se pak postupuje dál.

Ivana Nováková, vedoucí konfekce Pleas

Výrobky, které vyhovují a už se na ně zákazníci můžou těšit, je pak potřeba zabalit. Jenže ani balírna neznámá jen balení, ale například také tamponový tisk (to jsou velikostní etikety nebo motivy tištěné přímo na materiál), nastřelení visaček, nažehlování menších motivů. Balí se několika různými způsoby, do různých krabic, na ramínka, jednotlivě i po vícero kusech. A když to chvíli pozorujete, nutně začnete přemýšlet o bradavické škole čar a kouzel. Protože co jiného to je, když vidíte jemnou noční košilku zavlát ve vzduchu a během pár vteřin se složit do krabice? Kouzlo, ke kterému je opět totéž zaklínadlo: šikovně ruce a fortel. ☞

Kontrola kvality

PŮVAB (NE)OBYČEJNÉHO OKAMŽIKU

Protože měl minulý kalendář PLEASu úspěch, shodli jsme se, že další originální kalendář je výborný záměr. Těšte se tedy na rok 2016.

Na začátku byl jen nápad: Zaostřit tentokrát na pány všech generací! Nechtěli jsme primárně fotit oblečení, to patří jinam. Chtěli jsme vám vyprávět příběh. A protože nás oslovily fotografie Vojty Hurýcha, fotografa z Hradce Králové, oslovili jsme my ke spolupráci Vojtu.

Vojta o sobě říká: „Miluju to, co dělám. Mám totiž obrovský štěstí, že můžu prostřednictvím fotografií vyprávět lidský příběhy. Nicneříkající sousloví „profesionální fotograf“ u mě nehledejte. Charlie (Chaplin) jednou trefně poznamenal, že život je příliš krátký na to, abychom kdy byli kýmkoli víc než jen amatéři. Navíc být amatérem znamená být milovníkem...“

Proto jsme s Vojtou dali dohromady koncept založený na kouzelných vzpomínkách, na první pohled nenápadných, ze kterých ovšem čerpáme celý život.

Co vám vytane na mysli, když si vzpomenete na rodiče, na prarodiče, nebo na svoje děti? Vyba-víte si jejich tvář a nějakou situaci, kdy vám s nimi bylo hezky. První školní den, předávání maturitního vysvědčení, svatba... Tam jste ale byli vždycky aspoň malinko nervózní.

Nebylo vám ale spolu nejlíp, když jste s tátou řádili po dešti v kalužích, nebo když jste s dědou vyváděli lumpárny, aby babička nevěděla? Jaké jsou ty vaše obyčejné – neobyčejné zážitky?

Abyste věděli, na co se těšit, připravili jsme dvojici záběrů ze zákulisí. ☞

BĚŽÍME S PLEASEM

Havlíčkův Brod se přidal v polovině září k mnoha dalším městům, která dbají o zdraví a zábavu svých obyvatel i návštěvníků – 15. 9. 2015 se uskutečnil druhý ročník B:GROUP Havlíčkobrodského půlmaratonu. Prostředí závodu je výjimečné, běží se přímo ve městě, podél malebné řeky Sázavy. Na trase je možno obdivovat hned několik historických památek i zvláštností města, čímž je celá trasa příjemnější a snadněji zdatelná. Na co se mohli běžci těšit? Na most přes řeku Sázavu, na jehož místě stál již na konci 14. století dřevěný most, nebo kostel sv. Kateřiny, gotický chrám, který byl vybudován ve 13. století.

Miluše Merunková – vítězka v kategorii žen nad 35 let

PODPORUJEME AKTIVITY NAŠICH ZAMĚSTNANCŮ

V současné uspěchané době si mnoho z nás nachází koníčky v podobě různých sportovních aktivit. A protože je sportování zdravé a přináší také dobrou náladu, spoustu zážitků, rozhodli jsme se podpořit naše sportující kolegy. Firma si nechala na zakázku vyrobit profesionální sportovní oblečení, které si může za zvýhodněnou cenu pořídit každý zaměstnanec.

Na okruh měřící 5,28 km vyběhlo finálně 405 závodníků. Z toho závodilo v hlavním závodě 193 mužů a 30 žen. Kdo si netroufl na celý půlmaraton, měl možnost se zúčastnit závodu štafet (dvoučlenných i čtyřčlenných). Půlmaratonu se zúčastnilo mnoho místních firem, Pleas měl zastoupení ve všech kategoriích, dokonce i na stupních vítězů. Miluše Merunková, pracovnice provozu stříhárny, doběhla ve své kategorii žen nad 35 let na prvním místě, celkově na druhém. První doběhl do cíle Jiří Brychta (TJ Nové Město na Moravě) ve svém osobním rekordu, a to v čase 1:14:01. Pro děti

byly připraveny různé dovednostní soutěže a také závody v běhu. Děti běžely přímo okolo hřiště v areálu Plovárenská. Délka trasy závisela na věku dětí.

Samozřejmostí byly občerstvovací stanice a zázemí pro závodníky. Pro zaměstnance a jejich rodinné příslušníky, kteří přišli podpořit závodníky, připravil Pleas zázemí v podobě stánků s občerstvením.

A víte, proč se všem lehce běželo? Protože se pro závodníky půlmaratonu společnost Pleas stala exkluzivním dodavatelem triček. ☺

MÓDU OVLÁDAJÍ TECHNOLOGIE

Firma Pleas modernizuje. Průběžně a stále. Novinky, díky kterým bude oblečení zase o něco příjemnější. Je jich hned několik:

Napínací rám Montex 6500

Cutter značky Lectra

1 Úpravárenský stroj, napínací rám pro provoz barevny v Havlíčkově Brodě. Označení tohoto zařízení je MONTEX 6500, výrobcem a dodavatelem je firma Monforts (SRN). Tento stroj se řadí ve svém oboru k absolutní světové špičce. Jedná se o nejmodernější zařízení, které je v oblasti zpracování textilií a především úpravy pletenin na trhu dostupné. Co vás bude zajímat? Nejedná se o nějakého drobečka, jednotlivé díly nového stroje zaplnily při převozu do Havlíčkova Brodu sedm kamionů. Navíc profesionální a odborná montáž trvala pracovníkům více než čtyři měsíce. Tato linka je dlouhá 36 metrů a dokáže denně zpracovat 18 000 metrů úpletu. Pracovní šířka je 60–200 cm. Rám je vybavený především zařízením na rovnání rádků, tzv. vyrovnávačem útků, což má význam především pro úpravu moderního a poptávaného úpletu, pleteného s proužky. Při procesu úpravy totiž před finálním zakončením na napínacím rámu dochází na pleteninách k deformacím a zesílení rádků, což je samozřejmě nežádoucí. Nové zařízení tyto vady dokáže odstranit poměrně snadno.

2 Modernizace strojního vybavení proběhla také v oddělení stříhárny. Zde se investovalo do dvou strojů na automatické vyřezávání přístřihů (cutterů). Cuttery zajišťují ve stříhárně v průměru 82 % veškerého řezání. Zbýlých 18 % řezání obsahuje ruční řezání, a to proužků a hadicových úpletů. Cuttery se pořízovaly jako náhrada za stávající stroje. Ve stříhárně fungují dva typy strojů na automatické řezání. Vector iH8 Fashion, který může řezat až 8 cm komprimované nálože, což je asi 120 vrstev úpletu. Druhým je Vector iX 86 Lingerie, který je používán k řezání jemných materiálů a malých dílů. Ten může řezat do výšky 2,5 cm, což je asi 40 vrstev. Oba dva stroje dokážou řezat rychlostí 20 metrů za minutu.

Zajímavá čísla a fakta, která jen dokazují, jak precizní zpracování materiálu musí být už od samého počátku, aby výsledné modely byly nositelné, příjemné a precizně zpracované. Stroje jsou většinou neviditelné, ale jsou to právě ony, které mají vliv na to, jak příjemné vám prádlo Pleas bude. Proto jsou investice do techniky nezbytné. ☺

ČLOVĚK MUSÍ VSADIT NA SPRÁVNÁ ROZHODNUTÍ

Připravili jsme pro vás rozhovor s Ivanem Snížkem, člověkem, který stojí za vznikem spolupráce značky Pleas s evropskou textilní společností Schiesser AG.

Milý, přátelský a plný zkušeností. Přesně takový je Ivan Snížek. Díky němu můžeme nahlédnout do historie společnosti Pleas, dozvědět se víc o české značce, která je symbolem Havlíčkovobrodské. Jaké byly jeho začátky ve firmě, proč se rozhodl pro spolupráci s nadnárodním koncernem a jak se vyplatí řešit konflikty? To vše se můžete dozvědět i vy. Právě teď.

Jak jste se dostal do Pleasu?
Na umístěnku.

Co to byla umístěnka?
To nevíte? To je s vámi těžké, tahle mladá generace, ta nic neví. V padesátých letech si nikdo práci nevybíral. Dostal umístěnku a jel, kam bylo třeba. Já jsem dostal umístěnku do Pleasu Havlíčkův Brod. Přitom jsem s ním neměl nic společného. Ale tenkrát tohle byla jistota. Člověk, který studoval, neměl ponětí, jak vznikají progresivní firmy, takže byl rád za každou zkušenost. To bylo v roce 1953, kdy jsem sem nastoupil.

Vy jste nastoupil v roce 1953 do Pleasu?
Ano. Pak jsem byl dva roky na vojně. Potěšil jsem generála Čepičku. Byl jsem normální bravec.

Na jakou pozici jste do Pleasu nastupoval?
Jako technolog punčoch. A to si vzpomínám, že jsem především potkal bývalou pletářku punčoch, kterou si pamatuji ze svých začátků. No a pak jsem postupně dělal všechno možné. Já jsem se proslavil tady tím, že tu byli ti komunističtí pánové a ti neměli rádi proužkované ponožky. A já jsem jako technolog vymyslel právě proužkované ponožky, to byl průsvih.

A teď se posuneme v čase dál do devadesátých let. Proč jste nešli po revoluci do velké kuponové privatizace?

To jsem nechtěl. Ministerstvo mě přesvědčovalo, já jsem od začátku nechtěl do kuponovky. Od začátku jsem tvrdil, že se chci dostat do spolupráce

s nějakým zahraničním partnerem. Hned, jak jsem nastoupil do funkce ředitele, jsem vytyčil koncepci, že se potřebujeme spojit se silným zahraničním partnerem. Byl jsem v Rakousku u Huber-Tricot, byl jsem na pozorování a schůzkách v Itálii. Vždy to začalo tím, že jsme pro zahraniční firmy připravili vzorky, část kolekce... No a postupně jsme se dostali do kontaktu s panem Blaeser, mým budoucím kolegou. Potkali jsme se na veletrhu v Tokiu, a pak už to jelo.

Stát vás nenutil jít směrem kuponové privatizace?

Nařít mi to direktivně nemohli. Ministerstvo mi doporučovalo, abychom udělali kuponovou privatizaci. Ale já byl v takové situaci, že jsem si to dovilil odmítnout. Také mi pomohli odboráři. Jako vedení jsme jim totiž uměli vysvětlit výhody spojení se zahraničním partnerem. Navíc, když na všech úřadech pochopili, že o změnu stojíme všichni a že nejde jen o projekt jednoho člověka, možná i to je zaujalo, a proto nám zase tak moc nikdo klacky pod nohy neházel.

Vážně jste měl podporu i v odboráři?

Fakt. Asi to bylo i tím, že jsem si věřil a šel za svým cílem nekompromisně. Navíc jsem měl kolegy, kteří se postavili za mě, všichni se s mou ideou ztotožnili, což bylo prima. Takže jsem začal připravovat privatizační projekt. Jenže s projektem byly neskonale problémy, ale jak sám víte, ukázal se jako nejrozumnější řešení.

Co se tedy tehdy vlastně dělo?

První krok byl, že jsme Pleas státní podnik změnil na Pleas akciovou společnost. To bylo k 1. říjnu v devadesátém čtvrtém roce. Pak společnost Schiesser odkoupila od Fondu národního majetku 94 % akcií. Čtyři dostalo město Havlíčkův Brod a dvě procenta restituční fond. Pleas byl tehdy dobrý podnik, stejně jako dnes. Měli jsme vynikající úroveň techniky, to jen tak nikde nebylo. Už tenkrát jsme vyráběli šaty do Německa pro Neckermann. Začínali jsme a hlavní export představovaly slipy, ty jsme vyráběli do Anglie. Také jsme vyráběli do Kanady pro dřevorubce, to byl speciální úplet, teplé prádlo. Víte, co byl ale největší problém? Neznalost jazyka. S tou jsme se potýkali velmi.

Jak jste prodávali do zahraničí, dali o sobě vědět?

My jsme prodávali přes Centrotex – a získali kontakty i nabídky. Pak jsme předložili projekt, posoudili jsme konkurenční nabídky (z Itálie, Rakouska) s tím, že jsme vyhodnotili firmu Schiesser jako nejlepšího partnerství. A následovalo vyjednávání o to, kolik za nás zaplatí.

Schiesser tedy koupil Pleas. Co se dělo dál? Střety mezi Západem a Východem?

Jistě, v takové té šeptandě se možná projevovaly, ale nikdy nikdo oficiálně nevystoupil. Bylo vidět, že pro obě strany byla spolupráce přínosem. Jenže já měl nervy z něčeho jiného. Vždy, když jsem vycházel

Zleva: Eugen Bohl – člen představenstva Pleas; Johannes Molzberger – předseda představenstva Pleas, člen představenstva Schiesser; Karl-Achim Klein – člen představenstva Schiesser, předseda dozorčí rady Pleas; Ivan Snížek – bývalý předseda představenstva Pleas; Josef Ruml – bývalý člen představenstva Pleas; Bohumír Farkač – člen dozorčí rady Pleas; Petr Nobst – člen představenstva Pleas

z ministerstva, tak jsem byl na mrtvici. Požádal jsem hochy z ODS (tenkrát tedy ještě nebylo ODS ale OF), a ti se mnou v těch začátcích jeli na ministerstvo, když firmu chtělo ministerstvo rozdělit v kuponové privatizaci. Já jsem je tehdy přesvědčil, že je to špatný nápad a oni tam pak se mnou jeli – a pomohli mi přesvědčit ministerstvo.

Musel jste si hodně věřit, když jste se vzepřel plánu ministerstva...

To jistě. Vezměte si, my jsme zvýšili kulturu ve firmě. Zaměstnanci jezdili na školení do Německa, naučili se německy, poznali, jak to tam chodí. Kdybych říkal, že to bylo jednoduché, tak bych lhal. Ale našťásti se zadařilo. A značka Pleas je stále v českých a slovenských obchodech. Tenkrát jsem na německé straně měl partnera Hanse Blaesera, já jsem s ním stále ještě ve styku. Stali se z nás přátelé a upřímně mohu říci, že chytřejšího člověka jsem nepoznal. A Schiesser měl to štěstí, že ho tenkrát měl. On nebyl oficiálně ředitelem, ale byl to člověk, který to dával celé dohromady, obchod, výrobu, ekonomiku. Koordinoval absolutně všechno. Měl jasnou vizi, jak by měly věci fungovat a nebál se je prosazovat. Což bylo perfektní. Byl vizionářem v byznysu, těch je dnes málo.

Je něco, co během uplynulého vývoje považujete za chybu?

Myslím si, upřímně, že je škoda, že se z naší celé textilní skupiny Schiesser Eminance Holding AG postupně odpojili Francouzi (firma Eminance), Italové (firma Ragno) a Řekové (firma Palco). A že německý Schiesser zůstal jako značka osamocen. To jej podle mě oslabilo. A rozhodnutí těch firem i z toho důvodu považuju za špatné, ale ještě že má nás – PLEAS.

Děkujeme za inspirativní rozhovor a přejeme do dalších let pevné zdraví. Velice nás potěší setkání na firemních akcích. ☺

IVAN SNÍŽEK

Ivan Snížek se narodil v roce 1932 v Náchodě. Po reálném gymnáziu se v tehdejší Gottwaldově vyučil pletářem. Třiletou Vyšší odbornou školu textilní vystudoval v Brně s vyznamenáním. A pak už byla, v rozhovoru zmíněná, umístěnka do Havlíčkova Brodu do Pletářských závodů Karla Havlíčka Borovského. To se psal rok 1953 a Ivan Snížek postupně přes pracovní pozice v oblasti technologie výroby byl v roce 1966 jmenován do funkce výrobně technického náměstka. Rozvíjející se kariéru ukončil rok 1970, kdy byl odvolán z funkce za svůj nesouhlas se vstupem sovětských vojsk. Přes jeho vysokou odbornost a znalost problematiky textilní výroby byl dále pověřován pouze bezvýznamnými funkcemi. Až v roce 1990 byly jeho vysoké odborné znalosti a zkušenosti opět oceněny. Byl ve funkci vedoucího technického úseku a po konkurzu jmenován Ministerstvem průmyslu do funkce ředitele státního podniku. Později stál u vzniku akciové společnosti a zasloužil se o privatizaci formou vstupu zahraničního partnera.

VÍTE, ODKUD CESTUJÍ NITĚ?

Než noční košilka, nátělník, župan nebo jiný kvalitní kousek prádla opustí Pleas a vydá se k zákazníkům, musí do závodu napřed „přicestovat“ doslova po kousičkách, mnohdy ze vzdálených zemí ve světě. Oddělení nákupu, kterému šéfuje Ing. Martina Havlíčková, má (mimo jiné) na starosti, aby byl ve skladech dostatek těch správných nití, knoflíků, zipů, gumiček a dalších „nezbytností“, aby výroba mohla hladce běžet.

Ing. Martina Havlíčková, vedoucí odboru nákupu

Jen pro představu – všechny položky pečlivě evidované ve skladech by v tomto článku ani nebylo možné vyjmenovat. Zabraly by celý magazín! Vždyť například sklad pomocného materiálu, který jako jeden z několika skladů pod oddělení nákupu spadá, eviduje přes 2300 položek. „A ani to někdy nestačí,“ usmívá se sympatická Martina Havlíčková. „Přijdou kolegyně z přípravy výroby nebo módní návrhářka a přejí si další odstín nitky, který ještě ve skladu není. My tedy s kolegyně máme pocit, že jich je tam podobných spousta, ale ony to vidí lépe – novou nitku potřebují, aby se výrobek na 100 % povedl, a tak zkrátka přibude

další položka. Jen jsme v posledních letech upustili od barvení nití na daný specifický odstín, protože je to příliš drahé, vždy je potřeba vycházet ze vzorníků už existujících odstínů od dodavatele. Ale protože jsou k dispozici desítky odstínů, řešení se najde. To samé platí pro knoflíčky, zipy, kamínky, stužky...“

V řeči čísel

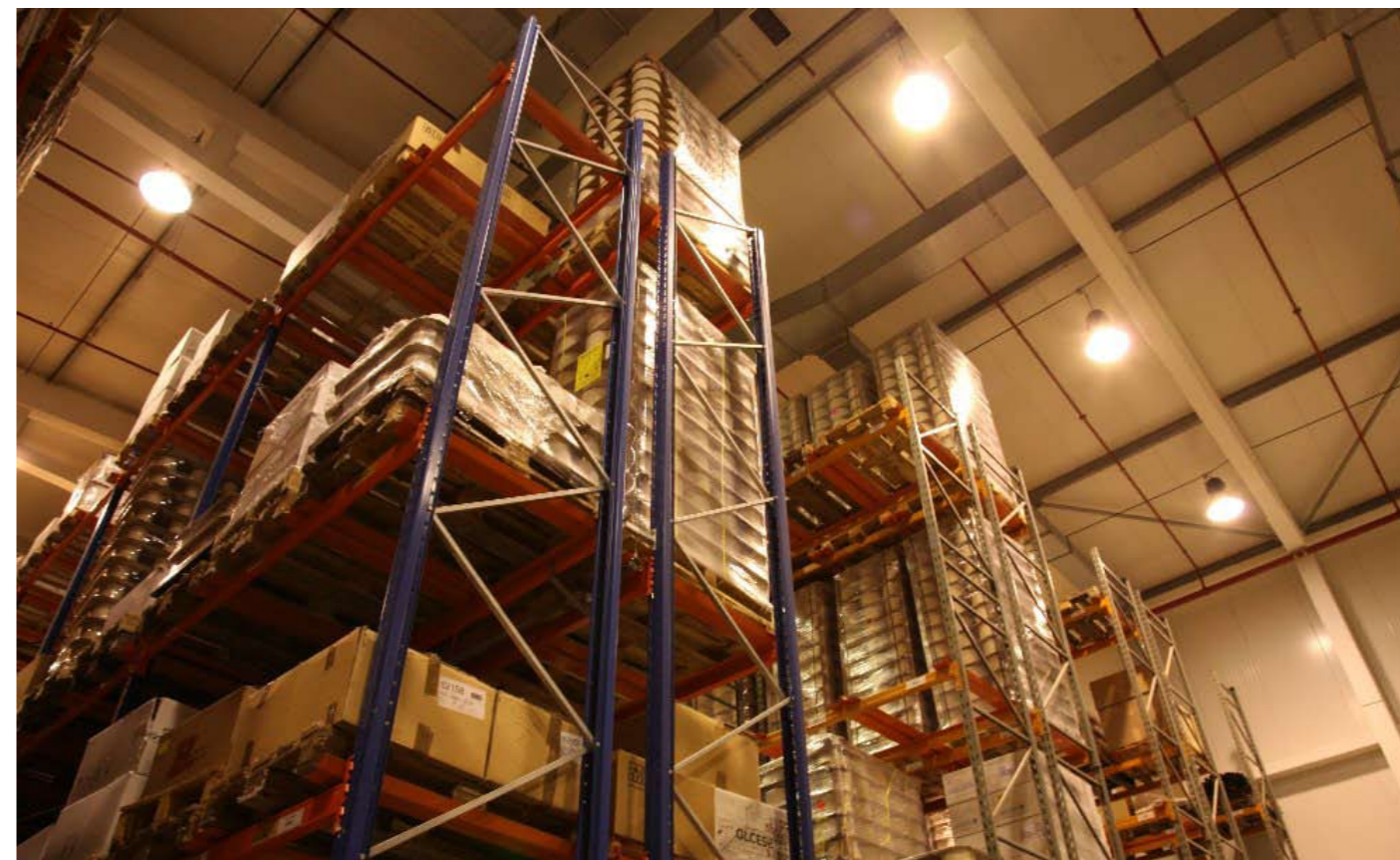
Jenže oddělení nákupu nemá na starosti pouze pomocné materiály – to by byl velmi zúžený pohled. Spravuje také sklad režijních materiálů a náhradních dílů i sklad balicích materiálů, a především zodpo-

ODDĚLENÍ NÁKUPU POD LUPOU

ODDĚLENÍ NÁKUPU:
7 lidí

PRACOVNÍCI VE SKLADECH:
24 lidí

Sklad přízí

vidá za cenovou politiku při jednání s dodavateli, za veškerou logistiku, která s dodávkami souvisí, i případné reklamace. Nejvýmluvněji působí, když Martina Havlíčková přejde do řeči čísel: „Za rok v průměru vyřídíme deset tisíc objednávek na materiál. To obnáší 32 tisíc pozic v objednávkách. Zboží nám dodává 800 aktivních partnerů, z toho 550 na materiál. Některé materiály přicestují skutečně z druhého konce světa, nejdále z Hongkongu, Egypta, Indie... Na druhou stranu však máme dodavatele balicího materiálu přímo tady v Havlíčkově Brodě, doslova za rohem. Samozřejmě by nás těšilo, kdyby bylo více dodavatelů z České republiky, rádi bychom je podpořili, ale není to tak jednoduchá záležitost navázat dlouhodobou spoluprací. Třeba přádelna není v ČR žádná, která by vyhovovala objemům výroby Pleasu a našim požadavkům na kontinuitu a vysokou kvalitu. Roční produkce se pohybuje kolem patnácti milionů kusů výrobků, které je potřeba zabalit a opatřit visačkami nebo samolepkami.“

Začnete rovnou násobit! Na jednom kusu prádla bývají i tři visačky nebo samolepky (někdy i více) a také jejich potisk zabezpečuje oddělení nákupu. Už máte výsledek? Až třicet milionů kusů za rok. „Víte, je docela složité obsáhnout všechno, co společně s celým týmem potřebujeme udržet v hladkém chodu, aby výroba nepocítila sebemenší zádrhel,“ shrnuje Martina Havlíčková. „Nerada bych kohokoli opomněla, protože to není fráze, když řeknu, že všichni členové týmu jsou velmi důležití, a já jsem ráda za to, jakým způsobem oddělení funguje jako celek. Zejména kolegyně v nákupu mají práci někdy pořádně adrenalinovou a musí velice pružně reagovat.“

Rychlá doba, rychlé výzvy

Martina Havlíčková nastoupila do Pleasu v září 1996 a postupně prošla „kolečko“ na různých pozicích ve firmě. „Jsem za to dnes velmi ráda, protože rozumět celému procesu výroby je obrovský bonus a díky němu snáz nacházím s kolegy z výroby společnou řeč. V oddělení nákupu jsem nejdéle – od roku 1999, v roce 2008 jsem postoupila na pozici vedoucí odboru nákupu. Když dnes srovnávám, jak vypadala naše práce před lety a jak nyní, někdy se musím trochu pousmát. Ohromně se zrychlila, získala díky informačním technologiím obrovský spád. Kde jste čekali na dopis do druhého dne, tam dnes přeletí e-mail ve vteřinách. V reakci na dynamické požadavky trhu se také rozšířilo portfolio výrobků, se kterým souvisí nárůst počtu objednávaných položek.“

Zatímco kolegyně ve skladech se zabývají operacemi souvisejícími s materiálem a také tiskem visaček a samolepek (věděli jste, že za jeden den čtyři pracovníci vytisknou až 72 tisíc etiket?), přímo v oddělení nákupu mají zaměstnanci Pleasu každý den jiný. „Samozřejmě jsou některé procesy dané, ale opravdu nelze říct, že bychom měli ráno jasno, jak přesně do detailu bude den vypadat. Pokaždé se přihodí něco náhlého, něco dalšího se vyvrbí k řešení. A to je na té práci krásné i náročné zároveň,“ konstatuje Martina Havlíčková. Příklad? „Náročné je už ze své podstaty situace, že je potřeba udržet co nejnižší skladové zásoby, ale výroba musí kontinuálně běžet, abychom my dostali smlouvám s odběrateli. Jenže některé materiály mají dodací lhůtu několik týdnů – sedm týdnů cesty v kontejneru na moři není žádnou výjimkou. Když se pak k bouři na moři přidá

několik dnů se protahující celní kontrola, která jako na potvoru vyjde namátkou na kamion, na který tady v Havlíčkově Brodě netrpělivě čekáme, je o pořádný adrenalin postaráno.“

Takové horké chvílky prověří kolektiv, na který je Martina Havlíčková podle svých slov velmi pyšná. „Mohu se spolehnout na všechny podřízené a takový pocit bych každému šéfovi přála. Netvrdím, že se občas nevykytne nějaký zádrhel, ale pokaždé jsme ho dokázali společně vyřešit. Přímou v nákupu mám kolem sebe kolegyně, kteří jsou schopní pružně reagovat na nejrůznější situace, být dostatečně asertivní, ale pozitivní a zdvořilí zároveň, navíc ovládají několik světových jazyků, ve kterých plynule jednájí s dodavateli. Většina z nich navíc pracuje ve firmě mnoho let a jejich věrnost značně a dokonalá znalost prostředí jsou obrovskou devizou. Na všech pozicích jsou, myslím, lidé, kteří mají svoji práci rádi a za značkou Pleas si stojí.“

NÁKUP V ČÍSLECH

- 7500 skladových položek
- 10 000 objednávek za rok
- 725 odbavených LKW za rok
- 17 mil. ks natištěných etiket s ošetřovacími symboly
- 30 mil. ks potištěných balicích materiálů

INTERCOLOR

KDYŽ SE TISKNE NA ÚPLET

DETAILNÍ POHLED NA TO, JAK ÚPLET OŽIJE

S firmou Intercolor spolupracuje Pleas více než deset let. Její sídlo najdeme v Bílé Vodě v okrese Ústí nad Orlicí. Tajemství tisku na textil nám odhalili Vlastimil Vondruška, Ivan Pyšný a jejich kolegové.

Řekněte nám něco o historii vaší firmy...

Firma Intercolor vznikla v roce 1992 za účelem úpravy pleteného zboží. Zpočátku jsme vyráběli pro uskupení italských firem, které měly v České republice konfekční a pletárenské dílny, později jsme začali oslovovat další zákazníky a od roku 1994 jsme výrobu postupně rozšiřovali z dvousměnného provozu na čtyřsměnný, nepřetržitý provoz. V letech 2000–2005 jsme barvili a upravovali kolem

160–180 tun materiálu měsíčně. Dnešní výroba představuje kolem 65 tun, mluvíme-li jen o divizi pletenin. Kolem roku 2005 se otevřely trhy pro dovoz textilního zboží z východoasijských zemí. Takže tuzemskou výrobu postupně vytlačovalo podstatně levnější zboží, prodávané za ceny, kterým jsme nebyli schopni plně čelit. Kvůli tomu se množství zakázek začalo snižovat a spolu s nimi i výroba, postupně klesla opět již jen na dvousměnný provoz.

Hodně našich odběratelů vlivem asijské konkurence zaniklo. Proto jsme museli také zareagovat a hledat jiné cesty, abychom zajistili zaměstnanost a rozvoj firmy. V roce 2006 tedy společně vstoupila do technologií úpravy tkanin a postupně přeměňovala část produkce z oblasti konfekce i do oblasti technických tkanin. Také proto jsme koupili objekt bývalé Perly, provozy částečně zrekonstruovali a vybavili novým strojním zařízením. Ještě později jsme zakoupili rotační tiskařský stroj a výrobu rozšířili i o plošný potisk. Následně, v roce 2009, jsme instalovali také tiskařský stroj pro potiskování pruženek a stuh.

Jaké materiály si můžeme nechat potisknout?

Potiskujeme jak pleteniny, tak tkaniny do šíře 190 cm. Můžeme tisknout přírodní materiály i syntetiku. Přírodní materiály potiskujeme pigmentovými nebo reaktivními barvami. Pigmentový tisk je spíše povrchovým tiskem. Reaktivní tisk jde více do struktury vlákna, má tedy lepší stálobarevnost, především v prání, při působení denního světla, v otěrech. Polyestery lze potiskovat také pigmentem nebo disperzními barvami. Zboží pro tiskárnu musí být buď vyprané, podbělené, nebo podbarvené na základní barevný fond. Někteří ze zákazníků dodají zboží již takto připravené, pro některé zajišťujeme ucelenou technologii potisku.

Tiskařský stroj

Jak probíhá proces výroby?

Nejprve obdržíme od zákazníka návrh vzoru ve formě výkresu nebo již zpracovaný do elektronické podoby. Ten zašleme výrobci šablon pro finální kontrolu. Pokud je v pořádku, vyroby se šablona/y, které se dopraví do tiskárny. Mezitím si zákazník zašle návrh barevnosti jednotlivých součástí vzoru. Na vzorovacím stole vytvoříme již za použití těchto šablon na zákaznickově materiálu vzorový otisk dezénu, který se mu zašle k odsouhlasení. Pokud k němu dojde, je již možné zadat objednávku tisku se všemi specifikacemi.

Princip tisku spočívá v protlačování tiskací pasty s přídavkem příslušného barviva přes velmi jemné otvory v rotační šabloně (tzv. meshe). Šablona je k povrchu tkaniny či úpletu přitlačována magnetickou kulinou. Potiskovat můžeme maximálně osmibarevný vzor. Každá šablona pak samostatně ve vzoru představuje jednu příslušnou barvu. Nejčastější rastr vzoru je 640 mm (= obvodu šablony). Pokud je vzor menší, musí být zajištěna jeho rozměrová opakovatelnost. Jsme schopni však tisknout též v obvodech šablon 725, 819 a 914 mm.

Kolik máte šablon?

Kolem sedmi tisíc, většina z nich ovšem patří našim zákazníkům.

Jak dlouho šablona vydrží?

Průměrně 40 000 metrů. Šablony skladujeme v tubusech tak, aby byly dobře chráněny proti poškození a proti prachu. Jsou totiž vyrobeny z materiálu náchylného k poškození.

Jak se připravují tiskařské barvy?

Používají se různé tiskařské pasty. Pigmentové, disperzní, reaktivní. Každá má svoje specifika přípravy. Nejprve se musí připravit základní záhuška, poté doplnit barvivo a řádně promíchat. Ze základních odstínů mícháme barvy podle požadavků klienta. K tomu se používá přístroj nazývaný spektrální fotometr. V něm je uložena databáze základních odstínů a software, který změří odstín požadovaný zákazníkem. A pak se ladí a schvaluje...

Vzorujeme-li na podbarvený materiál, máme dvě možnosti: Jestliže tiskneme na materiál obarvený tmavšími odstíny, použijeme nejprve bílý pigment a poté přes něj příslušný barevný pigment. Tím zakryjeme barvu podkladu. Další možnosti jsou lepty. Připraví se tiskací pasta, ve které je směs redukčního přípravku, jenž vlastně místně odbarví barevný podklad. Je v ní ještě bílý či barevný pigment.

Mezi naše zákazníky patří i armáda, která má koloristickou zvláštnost. Armády vyžadují kromě precizně vyladěných odstínů jednotlivých částí vzoru některé specifické vlastnosti těchto odstínů. Jednou

z nich je „neviditelnost“ v infračerveném světle. Pro tyto případy tu máme i spektrofotometr, který umí měřit vlastnosti barev v infračervené oblasti.

Máte na vzorování speciální stroj?

Ano, vzorky nových tisků se připravují na vzorovacím stroji. Vzorkové kupony můžeme tisknout o délce 2–5 metrů. Tento potisk ale nemá parametry regulérního zboží, je to pouze náhledová záležitost. Po odsouhlasení probíhá další výroba na velkém tiskacím stroji.

Jak složité je seřadit šablony, aby vám zapadl vzor, například tříbarevný, přesně do sebe?

Základní nastavení udělá výrobce šablon. Konečné doladění je již na tiskaři. Jde o precizní manuální práci, musí mj. rozeznat přesný odstín, občas musí doladit i koloristiku do správného tónu barvy. Po potisknutí textilie musí projít sušicí komorou, v ní se barvivo zafixuje.

Znáte kapacitu tiskárny?

Za 24 hodin jsme schopni udělat až 20 000 metrů, stroj by ale musel stále běžet. Dnes je to spíš tak, že si zákazníci objednávají menší, limitované edice. Kolem tisku je hodně práce, dá se ale shrnout, že za dvě směny průměrně potiskneme zhruba 5000–6000 metrů. ☞

Detail tiskařských šablon

SLOVNÍČEK

PRO (NE)ZNALCE PRÁDLA

Každý zná pojmy jako nátělník a trenýrky. Ale jestlipak víte, co se pod nimi přesně skrývá? Označíte správně, kde jsou průramky? A vyznáte se v druzích výstřihů? Abyste v prodejnách s prádlem zbytečně netápali, je tady další díl našeho oblíbeného slovníčku pojmů.

ČESKY	NĚMECKY	ANGLICKY (VÝSLOVNOST AJ)
tričko	Shirt, s (s, s)	T-shirt [tr: fə:t]
rukáv	Ärmel, r (s, -)	sleeve [sli:v]
průkrčník	Halsloch, s (es, ö-er)	neckline ['nek,lain]
suspensor	Suspensorium, s (s, ien)	jockstrap ['dʒɒk,stræp]
pas se všitou gumou	Gummiband, r (es, ü-e)	elastic waistband [r'læstɪk] ['weɪst,bænd]
záložka	Saum, r (es, ä-e)	hem [hem]
jednolící úplet	Single-Jersey, r (-s, -s)	single jersey ['sɪŋdʒə] ['dʒɜ:zɪ]
jednolící úplet s rozdělením jehel	Single-Jersey Nadelzug, r (-s,,e)	Needle Set Out Single Jersey Fabric ['ni:dəl] [set] [aʊt] ['sɪŋdʒə] ['dʒɜ:zɪ] ['fæbrɪk]
slipy s nohavičkou	Boxershorts, e (-, -)	boxer shorts ['bɒksə] [ʃɔ:ts]
trenýrky/boxerky	Shorts, e (-,-)	shorts [ʃɔ:ts]

ROZHOVOR SE ZNALCEM VÍNA VLADIMÍREM ŽELEZNÝM

Vladimír Železný se ve víně vyzná. Dokáže o něm povídat hodiny a hodiny. Co byste podle něj měli vědět, než otevřete opravdu kvalitní láhev? A dá se k ní propít, nebo si vás musí najít?

Může být české víno opravdu dobré? Je podle vás schopné konkurovat francouzskému či italskému?

Možná bych si vás dovolil opravit – moravská vína jsou opravdu velice dobrá. Bílá i červená. A jak! Mýty třeba o tom, že neumíme produkovat kvalitní červená vína, se pomalu, ale jistě boří, což je jen a jen dobře. Již několikrát jsem byl svědkem při srovnávacích degustacích, že naše vína z Moravy drží krok se světem. A nejednou jej i předbíhají.

Máte raději malá vinařství, nebo dáváte přednost velkovýrobnám vína?

Mám rád jakéhokoli poctivého vinaře či vinařství. Pravdou je, že špičkovou kvalitu snáze udržíte jen u středního vinaře. Malý vinař nedokáže standardně každý rok opakovat produkci, což je podmínka trhu, a naopak obří vinařství i vzhledem k nedostatku našich hroznů neumí udržet špičkovou kvalitu. Ale i u malých vinařů se dají najít krásná vína. Dávají do nich lásku.

A umějí Češi lépe červená, nebo bílá vína?

Umějí obojí. Ale troufám si říci, a nejenom z vlastní zkušenosti, ale i z odborných debat či degustací, že v současnosti Morava produkuje lepší červená vína než bílá.

Existují základní pravidla pro výběr vína. Je jich ovšem docela dost. Na co by si tedy zákazník měl dávat pozor především?

Na zadní etiketu láhve, tam bych začal, hlavně u nás. Měly by tam být všechny údaje požadované zákonem, především odrůda a původ hroznů.

Tam si ověřte, že nekupujete zajíce v pytli. Pokud jsou však uvedeny pravdivé údaje, jak jsem zmiňoval výše. Což u více než 50 % moravských vín není. Po otevření láhve si vezměte korek a očichejte. Pokud neucítíte jakýkoli problém (zatuchlý pach, myšinu atd.), máte z poloviny vyhráno. Poté nalijte trochu do sklenice, krouživým pohybem víno roztočte. Prohlédněte si obsah sklenice. Víno má být čiré, nezkalené, má mít jiskru. A poslední vyhod-

nocení přijde po ochutnání. Naberte si do úst velký doušek, poválejte jej na jazyku a polkněte. Víno má být v ústech příjemné, po polknutí říkáme dlouhé. Více o tom, jak na to, naleznete podrobně v mojí knize. Hlavní při degustaci pak je nespěchat a najít si na víno dostatek času.

Proč je na Moravě „trapas“ prohlásit, že je víno dobré. Jak ho tedy označit, pokud chutná?

Slovem pěkné nebo krásné. Každý region má své zažité tradice a zvyky. Tenhle patří k Moravě. Pozor tedy, jestli nechcete, aby vás místní hned prokoukli, že jste odjinud.

Jaké nejkrásnější víno jste v životě pil vy sám?

Měl jsem možnost již přechutnat opravdu spoustu vín. Od mnohých jsem čekal více, jiná mne naopak příjemně překvapila.

A které vám nejvíc chutnalo/nechutnalo?

Zážitkem pro mne byla možnost ochutnat Chateau Petrus 1945, které jsem dostal od svého syna Davida k 60. narozeninám. Víno bylo deset hodin dekantované v karafě. Chtělo čas a péči, než jsme si jej nalili do sklenice. A odměnilo nás neuvěřitelným zážitkem.

Není marné národu pivařů vnucovat bonvivánský styl a přístup k vínu? Je vůbec možné to Čechy naučit?

Už se naučili. Víte, on se tento pohled již mění. Češi se začínají ve víně vyznávat, objevují jej a umějí jej pít. Zatímco spotřeba vína v České republice trvale každý rok stoupá, spotřeba piva stejně rychle klesá. V Českém Krumlově máme domek u řeky, po které během léta projíždějí tisíce vodáků. Ten dům má terasu, na které k večeru sedávám se sklenicí vína z Tanzbergu. Zrovna letos jsme si říkali, jak se z pivařů stávají vinaři. Ještě tak před pěti lety vodáci v kánoích a na raftech ve velkém popíjeli pivo. Nyní se stává a je to někdy úsměvné, že projíždějící posádka na lodi mi přeje na zdraví! a velmi profesionálně hodnotí, zda mám ve sklenici Sauvignon či Merlot.

Proč se lidé mají při přípitku dívat do očí a proč je přípitkem ono „na zdraví“? Existuje i jiná forma přípitku?

Pítí vína nám má zpříjemnit večer, obchodní jednání, čas s přáteli. Je to rituál, který není o konzumu, ale o kultuře a duchovnu. Každá země má svůj přípitek a své zvyky. Možná víte, že Židé si nepřipíjejí obligátní na zdraví! Židé si připíjejí na život!, protože jim nikdy nešlo o zdraví, ale rovnou o život. L'chaim!

Kdybyste měl možnost pozvat na sklenku vína jednu historickou postavu, která by to byla a jaké víno byste jí nabídl?

Winstona Churchilla. Ten se ve víně nějak vyznal! Rád bych s ním vypil láhev Pinot Noir 1999 z Tanzbergu. ☞

S KOLEM

A KOLEM HAVLÍČKOVA BRODU

Plánujete výlet s rodinou na kole a máte pocit, že všechny cyklostezky jste už dávno projeli? Šlápněte do pedálů a užijte si výlety krajinou kolem Havlíčkova Brodu. Budete-li mít vhodně zvolené oblečení, v batůžku svačinu, pak si celý den náramně užijete...

Vysočina je krásný kraj, který byste při rodinných toulkách na kole neměli minout. Pravda, je sice, co se výšlapu týká, poněkud náročnější než třeba Polabí, na druhou stranu se může pyšnit perfektními panoramaty, zákoutími, která stojí za to navštívit. Turistický region Vysočina je malebný, vyhledávaný turisty i cyklisty a nabízí každému desítky variant, kam se vydat. Proč vás lákáme právě na Havlíčkovobrodsko? Třeba proto, že výlety v tomto okrese perfektně zvládnou i děti. Cyklostezky v Havlíčkově Brodě a okolí jsou vyhlášené tím, že jsou bezpečné, jednotlivé trasy na sebe perfektně navazují, jsou lemovány dětskými hřišti a místy, kde si můžete odpočinout, až nejslabší člen vaší výpravy začne stávkovat. Kolem Havlíčkova Brodu se zkrátka jezdí „na pohodu“.

CO NA SEBE?

Společnost Pleas z Havlíčkova Brodu vás na kolo oblíbí. Takzvané funkční prádlo najdete v řadě výrobků pro muže, ženy i děti a znamená, že během výletu nenastydnete. Jak to? Při fyzické námaze se tělo potí, a pot de facto zabírá přehřátí organismu. Funkční prádlo zajišťuje správné mikroklima, tedy teplo a sucho. Proto je skvělou volbou nejen pro jízdu na kole, ale obecně pro všechny sportovní aktivity, v zimě na lyže apod. Klasické propocené tričko by vás mohlo ohrozit na zdraví, kvalita z Pleasu naopak napomůže tomu, že si výlet perfektně a komfortně užijete!

Z Havlíčkova Brodu do Přibyslavi

Tato cyklostezka se vine mírně zvlněnou krajinou, takže si na své přijdou i ti, kteří nemají rádi rovinky, na druhou stranu cestu zvládnou také rodiny s dětmi, s nejmenšími cyklisty. Vydejte se z Havlíčkova Brodu cestou K. H. Borovského, po červené turistické značce, překročte po ní Sázavu a vydejte se do Pohledu s krásným gotickým kostelem sv. Ondřeje. K němu v minulosti patřil klášter, který dnes již neexistuje. Následně směřujte do Stříbrných Hor. Za nimi se vydejte po žluté údolím mlýnů do Žizkova Pole. Pak kolem kónické mohyly Jana Žižky do Přibyslavi. Po cyklostezce č. 19 se pak můžete vrátit jinou cestou zpět do Havlíčkova Brodu, takže cesta nebude v žádném případě nudná. Na oběd si počkejte do Dlouhé Vsi, v restauraci Dlouhá Ves najdete příjemné místo k odpočinku i naplnění žaludku. Případně ochutnejte speciality v hotelu Annín u Dlouhé Vsi.

NÁROČNOST: 2

DÉLKA TRASY: 25 km

Výlet po stopách Jaroslava Foglara a jeho hrdinů

Pokud chcete zabavit i děti, které se s rodiči již nudí, navrhněte jim výpravu na kolech za hochy od Bobří řeky. Na cestu se vydejte z Horní Ledče, zdolejte první kilometry, během nichž budete kopírovat trasu tzv. Posázavského pacifiku. Celou cestu budete s ohledem na řeku trávit na rovině, takže nejde o nijak fyzicky náročnou cestu. Dojedte do autokempu, poté zabočte vlevo a vydejte se stezkou okolo památníku. Jinak kopírujte žluté značení, na cestě za Foglarem si ale můžete dovolit i malé zdržení. Navíc vás žluté značení vždy dovede až ke konci trasy, tedy na zastávku, odkud se můžete vrátit zase do Havlíčkova Brodu nebo pokračovat ve svém výletu za dalším dobrodružstvím. Pokud budete mít chvíli, vydejte se do Vilémovic a užijte si klidu rozlehlé zahrady místního zámku. Krásný (ale delší) je také výlet ze Světlé nad Sázavou přes Stvořidla do Ledče nad Sázavou.

NÁROČNOST: 1

DÉLKA TRASY: 4,5 až 12,5 km

OSMISMĚRKA O CENY

3 poukazy na nákup pyžama nebo noční košile v našem e-shopu čekají, až správně vyluštíte osmisměrku a její tajenku nám do 1. 4. 2016 zašlete. Pak už zbývá jen mít trochu štěstí a být mezi vybranými výherci. Tajenku získáte, když doplníte větu: „Pleas“ Hodně štěstí!
Adresa pro zaslání správné tajenky: PLEAS a. s., Havířská 144, 581 27, Havlíčkův Brod nebo na e-mail: magazin@pleas.cz. Do předmětu nebo na obálku napište: „TAJENKA“.

A K L U B I C N O N S T O P M O C N O S T Y K N I D O H O
K O N E L O K L Í T A A E C I N M E S A T A O L D A T E L
V N S U M A P Í O N S C K R T I N A N R V Ž L R Í K T R O
A V N V K Á T P K N K E K I W I E R O R K A O Í E C A N M
B A L N Ě S A O A A A E L O L I K D L A S K R R Ř P K A O
E L Á A E T D N Č K T H L U D K O N Í Č E K O T Ě O Y A U
L I S L S R A E Í U O O A E B I N O E R O N Á T O K V I C
A N K I O T R R O L U D **P L E A S** Í O D A T Š L P R C N K
K K A M H O L H O P E O E O D D T K R K L I O A A O P Á É
L A V I C E O U A B T V Á Ř N N R A O E V Í R L L K A I T
T U B A L K B T S R O A E Í A O U L P T K F Č M O R N D V
E R P Á B Á O R O T V T P Š A K K L O Í É O R E A K E N A
Z P O U T J V Á A O Á O L E N A C K A M R K T M K Y N I R
I Y L K S O A V T L R T E K Č N E R V K E S A B O K K Y Ů
V K O A U T T A S N N Ě N L E A L T S V O T A M P Ž A K Ž
E Ž M L T S I V A U A R K O L Ů R C R L E B K A A Ů O O K
L O O A I O Y M Á R T U A N S N E T Á A K Ů R A L N K R Y
E N U B O V E Ř D K L K E N Í T A T L A P K A A E I T K T
T O C H Y E N A D A K U R A P O L S A B Y R L E V R E Í R K
A P A R T A L A V E N R A K I S A M O V A R O T K A R T A

AKVABELA, ANAKONDA, ATRAPA, BABKA, BEDNA, CIBULKA, CLONA, DISKOTÉKA, DLAHA, DLASK, DORTY, DŘEVO, EVELÍNA, HERNA, HLOH, HODINKY, HODOVAT, HOLOUBÁTKO, INDIÁNI, KABÁT, KAČER, KAKTUS, KARNEVAL, KILO, KIWI, KLESTÍ, KLÍČKA, KLIKA, KLOKAN, KLON, KLUBKO, KLUK, KNEDLÍČEK, KNÍREK, KOBRA, KOHOUTEK, KOLENO, KOLOTOČ, KONEV, KONÍČEK, KONSTRUKCE, KONVALINKA, KOPAL, KOREK, KOTĚ, KOTEC, KOTVIŠTĚ, KROKY, KRTEK, KRTINA, KŮRA, KUSY, KYTKA, LABUŤ, LÁSKA, LAVICE, LEBKA, LEKNÍN, LEST, LETADLO, LEVOTA, LOBOVATI, LOTR, LUNA, MANTRA, MILAN, MLOCI, MOCNOST, MOUCHA, MRKEV, NERV, NONSTOP, NOREK, NOŽKA, NULA, NŮŽKY, OKAP, OLIVA, OLOMOUCKÉ TVARŮŽKY, OLOUPAT, ONDRA, ORNAMENT, ORTOPEDIE, OŘÍŠEK, OSVĚTA, OTRAVA, PANENKA, PARFÉM, PARTE, PARUKA, PECKA, PLATO, PLENKA, POKROK, POLOM, PONOŽKY, PTÁK, REKORD, ROBOT, RUKÁV, RYBA, SAMOVAR, SKÁLA, SLEČNA, SONAR, SRNEC, STÁLOST, STÁTNOST, STOJ, STOPA, SŮL, SUMA, TABULE, TALÍŘ, TAMARA, TANKODROM, TAPIR, TASEMNICE, TATÍNEK, TELEVIZE, TÍLKO, TLAPKA, TOVÁRNA, TRAKTOR, TRÁMY, TRÁVA, TRIKO, TRNÍ, TVÁŘ, VELRYBA, VLAST, VRTALI, VYKAT.

HRA S Odstíny

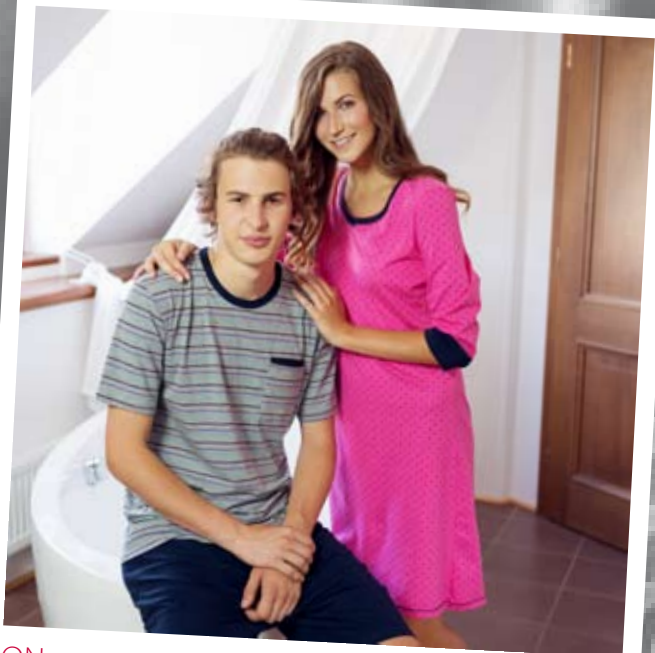
Barevné odstíny používané v Pleasu na nitkách a látkách se skrývají za docela zajímavými názvy: banánová, papriková... Vyzkoušejte si svůj odhad na barvy, odhalte odstíny a přiřaďte je ke správným názvům. Tak jak to vidíte?

1. Falcon (sokol)
2. Espresso
3. Cockatoo (papoušek)
4. Paprika
5. Chipmunk
6. Salmon (losos)
7. Grape (hroznové víno)
8. Hibiscus (ibišek)
9. Harvest Pumpkin (zralá dýně)
10. Clematis blue (plaménková modř)
11. Eiffel Tower (Eiffelova věž)
12. Banana (banán)

Vidět jste správně? A1, B9, C4, D6, E8, F18, G5, H2, I10, J7, K3, L11

SPĚTE JAKO V BAVLNCE

ON

Pánské pyžamo krátké
CENA: 719 Kč
číslo artiklu: 151097-202

ONA

Dámská noční košile s 3/4 rukávem
CENA: 466 Kč
číslo artiklu: 151084-599

ONA

Dámské pyžamo krátké, 3/4 nohavice
CENA: 646 Kč
číslo artiklu: 151080-700

ON

Pánské pyžamo krátké
CENA: 680 Kč
číslo artiklu: 152637-700

ONA

Dámská noční košile se špagetovými ramínky
CENA: 485 Kč
číslo artiklu: 151034-202

ONA

Dámské pyžamo krátké, 3/4 nohavice
CENA: 610 Kč
číslo artiklu: 151085-100

PLEAS a. s.
Havířská 144
581 27 Havlíčkův Brod

Telefon: +420 569 463 111
E-mail: pleas@pleas.cz
web: www.pleas.cz
www.facebook.com/pleashavlickuvbrod/

pleas